

Tina del camp de l'Esquerda

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector oest del terme municipal
Emplaçament A 500 metres de la carretera BV-4401, punt quilomètric 19'200.

Coordenades:

Latitud: 41.99733
Longitud: 2.00694
UTM Est (X): 417753
UTM Nord (Y): 4649957

Classificació

Número de fitxa 08171-38
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Tipus de protecció: Element
Data aprovació: dt., 12/06/2018 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00065
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 29/11/2006 - 01:00

Descripció

La tina està situada prop de la font de l'Esquerda, al nord de la masia del Soler de n'Hug, i a l'est del riu Bassi. És una tina de glans circular excavada a la roca natural, situada a l'extrem d'un planell rocós. La tina, que es troba parcialment plena de brossa i terra, conserva una profunditat vista de 110 centímetres i un diàmetre de uns 200 centímetres. També conserva una entrada circular excavada a la roca que correspon a l'accés a la tina, i quatre forats circulars d'uns 20 centímetres al voltant del pou que corresponien als encaixos dels pilons que sostenien la coberta, generalment feta de branques i terra a sobre. La part lateral, la roca en què es troba excavada la tina, fa uns tres metres d'alçada i fonts orals expliquen que hi havia un forat per on es buidava d'aigua el pou i quedava taponat amb una boixa quan es volia conservar plena d'aigua i glans.

Història

Antigament, les masies que tenien rouredes, i utilitzaven les glans per a engreixar els porcs (a les zones on no hi havia rouredes s'utilitzava sobretot el blat de moro). Al Lluçanès central, en general, hi havia grans rouredes que permetien collir glans a tothom qui ho volia, amb la condició d'haver de donar la meitat a l'amo de la roureda. Per a conservar les glans, moltes masies tenien el "jup" (xup o aljup), que era un pou on hi feien anar aigua i allí tiraven les glans, mantenint-se tendres i fresques tot l'any (VILARRASA:1975). Aquestes tines de glans es construïen en una zona rocosa i estaven formats per un forat circular picat a la roca natural i una entrada per on abocar-hi les glans i fer-hi entrar l'aigua. Alguns també tenien un forat lateral al fons del pou que permetia buidar-lo, i que es taponava amb una boixa. Hi ha pous de glans que presenten uns graons descendents per accedir a la part interior.

Bibliografia

VILARRASA, S., La vida a pagès, Impremta Maideu, 1975

